

[Holmberg.]

ler med mine gode venner, som har en campingvogn, jeg har det ikke selv og har aldrig kørt med en campingvogn. Udtalelserne fra dem vurderer jeg lidt højere end dem, vi får fra visse organisationer og brancher. Det er sikkert rigtigt, at nogle af de lidt større vogne måske godt kunne gå op til 80 km, men vi ved jo også, at der er mange små vogne, f. eks. folkevogne, med ret store campingvogne bagefter. Og det er naturligvis af hensyn til færdselssikkerheden, at vi har sagt nej til at hæve grænsen her, det er da klart. Så kan vi også tilføje, at de erhvervsinteresser, der kunne være tale om for busser og lastvogne, i alt fald ikke gælder her. Jeg vil altså anbefale at stemme imod ændringsforslaget om campingvogne.

Jeg vil så gå over til at tale om det, som vi jo godt ved optager sindene måske mest. Det er de såkaldt faste promillegrænser. Vi ved, der ses forskelligt herpå i alle partier, det gælder også mit eget parti. Jeg ved, at en del af mit partis medlemmer vil stemme imod om end med forskellige begrundelser, men det vil de selv gøre rede for.

Som vi alle ved, har vi arbejdet med den såkaldte spirituskørsel i mange år. Færdselssikkerhedskommissionen blev nedsat den 18. maj 1966, og den afgav betænkning den 27. november 1968. En stort set enig kommission gik ind for de faste promillegrænser, men et stort flertal i folketinget ville noget andet for bare få år siden. Det tør antydes, at der nu har været offentlig debat herom, efter at ministeren har stillet forslag om en fast promillegrænse og et flertal i retsudvalget har givet tilslutning hertil.

Med interesse har vi naturligvis alle sammen fulgt med i den offentlige debat og læst de mange artikler herom. Der er vel ingen, der siger, at alle problemerne er løst, hvis vi får de såkaldt faste promillegrænser, men jeg fandt det alligevel lidt mærkeligt, at en avis skrev med stor overskrift: Promillen er overhovedet ikke noget bevis. Så kan vi bare sige: Nå. En anden skrev, at det kan i alle tilfælde ikke være jura. Og en anden stor overskrift: Promillerne blev store, men kæfarterne blev små.

Andre siger: Når folketinget for få år siden sagde nej, hvorfor så i det hele taget den debat nu? Ja, hvorfor? Ja, hvorfor ikke?

kan vi sige. Vi ved jo, at tiden går, og vi ved jo også, som det rigtigt blev nævnt, at det blev forkastet for nogle år siden. Men det, der måske var rigtigt for nogle år siden, behøver ingenlunde at være rigtigt mere. Det gælder jo i øvrigt for mange af livets forhold. Det ville måske være rigtigt at drage lære af udviklingen og så se på, hvordan det egentlig er gået, og så måske her finde en naturlig årsag til, at efter min mening mange har skiftet mening.

Vi har den højt lovryste fri bevisførelse, og hvordan har den så egentlig virket i praksis? Ja, noget forenklet kan vi godt sige, at som jeg nævnte før, stiger ulykkerne, det ved vi jo. Vi ved desværre også, at spiritus er en væsentlig årsag, og vi ved, at ved den fri bevisførelse bedømmes spirituskørsel mildere i Danmark end, vi kan godt sige i stort set alle andre lande. Jeg har også set, at visse advokater næsten går rundt og roser sig af og er stolte over at have fået frikendt folk med efter min mening ret store mængder alkohol i blodet. Nu vel, når de er blevet frikendt, kan det godt skyldes, at de ingen ulykker har forårsaget i trafikken, men så har de måske bare været heldige, for deres reaktionsevne har i alle tilfælde været nedsat — i alle tilfælde trafikanternes, om advokaternes har været det, kan så måske diskuteres.

Men det, der nu er forslag om, altså betinget frakendelse, fik vel egentlig sin indledende start i 1975, da der kom en ændring i færdselsloven om betinget frakendelse i andre overtrædelser af færdselsloven end spirituskørsel, de såkaldte klapfejl. Vi drøftede også dengang betinget frakendelse for den såkaldte spirituskørsel, men vi var enige om, at det burde overvejes nøjere, og det er det sandelig også blevet. Det har så resulteret i et nyt forslag.

Det nye forslag betyder både en skærpelse, og en lempelse, som jeg lige kort skal nævne, da hr. Otto Mørch jo udførligt har gjort rede for det. En skærpelse er det jo med de 0,8 promille; vi ved jo, at retspraksis i dag som bekendt er ca. 1 promille. Men så har vi en lempelse af sanktionerne. Kunne vi så ikke tage en lempelse af sanktionerne uden promillegrænse, er der blevet spurgt, og det vil nok også blive nævnt her i dag. Vi har straffelovrådets erklæring om, at det næppe kan gennemføres hensigtsmæs-